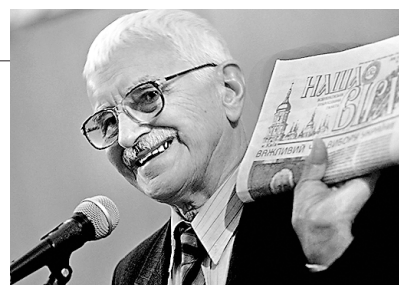

3 Світова спільнота виступила єдиним фронтом проти розгулу тероризму у Франції

8 Сьогодні сорок днів, як з нами немає Євгена Сверстюка

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 9 СІЧНЯ 2015 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№2 (5376)

ЦИТАТА ДНЯ

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК: *«Ми боремося за свою незалежність, за нашу свободу, нашу країну, нашу землю».*

Прем'єр-міністр про глобальну суть конфлікту, розв'язаного РФ на Донбасі, який стосується й усієї Європи

Нафта дорожчати не збирається

ТЕНДЕНЦІЇ. Світовий банк прогнозує в 2015 році збереження низьких цін на нафту. Про це йдеться в доповіді організації. «Низькі ціни на нафту, як очікується, збережуться в 2015 році і супроводжуватимуться істотними змінами реальних доходів країн-імпортерів та експортерів», — зазначено в документі. Тож період, коли нафта коштувала дорожче 100 доларів за барель, добіг кінця. Вартість палива може зрости не раніше 2016 року, та й то неістотно, повідомляє Укрінформ.

Таку ситуацію експерти пояснюють низкою чинників, зокрема рівнем попиту й пропозиції на ринку нафти. Крім того, на нафтові ціни впливає й зміна політичних цілей Організації країн експортерів нафти (ОПЕК), а також зростання курсу долара. Водночас визначальним чинником у доповіді названо зростання пропозиції нафти, зокрема через сланцевий енергетичний бум у США.

У доповіді наголошено, що низькі ціни на нафту сприятливо вплинуть на світову економіку. Так, падіння вартості палива на 30% обіцяє додатковий приріст світового ВВП на 0,5%.

ЦИФРА ДНЯ

10,979 млрд куб. м
блакитного палива зберігається
нині у вітчизняних підземних
сховищах газу

Канікули з любов'ю та увагою

ЗИМОВІ МАНДРИ.
Школярів з Луганщини
і Донеччини гостинно
приймали у західних областях країни

Фото надане прес-службою Луцької міської ради

4

Німеччина виконує зобов'язання

ПЕРСПЕКТИВА. Ця країна допоможе нам відновити індустріальний потенціал Донбасу

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Різдво Христове Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк зустрів не в Україні. Про те, що Христос народився, він сповістив у Берліні в дипломатичних тонах. У Німеччині глава уряду перебу-

вав два дні з офіційним візитом — на запрошення Федерального канцлера Федеративної Республіки Німеччина Ангели Меркель. Переговорами з нею Арсеній Яценюк завершив свій візит до західної країни-сусідки (ця зустріч розпочиналася урочистою церемонією військових почесей).

Ключовими питаннями для обох сторін стали реалізація стратегічних реформ в Україні, фінансово-економічне становище нашої країни та її міжнародна підтримка, співпраця в економічній, інвестиційній та енергетичній сферах. Пріоритети розставляли й у ситуації на Донбасі,

у Криму. В цьому розрізі діалог стосувався протидії агресивній політиці Росії.

Для України найзмістовнішими були результати зустрічі Прем'єр-міністра з віце-канцлером, міністром економіки та енергетики Німеччини Зігмаром Габріелем. Підписи під спільною

заявою урядів обох країн про надання кредитних гарантій у розмірі 500 мільйонів євро поставили міністр економічного розвитку і торгівлі Айварас Абромавічус та державний секретар Федерального міністерства економіки Німеччини Матіас Махнік.

2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України **з 8 січня 2015 року**

USD 1575.5631
за 100 доларів США

EUR 1864.0487
за 100 євро

RUB 2.8016
за 10 рублів

AU 190091.69

AG 2572.89

PT 192061.14

PD 124469.48

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Німеччина виконує зобов'язання

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Від теорії до дій

Уже згодом Арсеній Яценюк повідомив, що вітчизняний уряд ці кошти здебільшого спрямовуватиме на відбудову інфраструктури у східних областях України: мостів, лікарень, ділянок залізниць, соціальних об'єктів. Він також розповів, що кредит Німеччина надає строком на 20 років за дуже низькою відсотковою ставкою.

«Федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель оголосила про такий намір кілька місяців тому, коли перебувала з візитом в Україні. Зараз це питання перейшло в практичну реалізацію, — цитує слова Арсенія Яценюка департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. — На рівні профільних міністерств проведено всі процедури щодо того, хто отримуватиме ці кредити».

Того самого дня із Федеральним Президентом ФРН Йоахімом Гауком глава уряду обговорив спільні кроки для подолання наслідків російської агресії на сході України. Позиція Арсенія Яценюка лишилася незмінною: єдиний шлях деескалації ситуації — виконання мінських домовленостей. Головними ж кроками він назвав відновлення контролю за кордоном, виведення російських військ і припинення постачання зброї керованим Росією терористам.

Арсеній Яценюк і Федеральний Президент ФРН Йоахім Гаук шукали шляхи протидії російській агресії

Окрім цього, в ході зустрічі сторони обговорили ухвалені Україною перед новим роком пакет реформ та подальші плани вітчизняного уряду зі стабілізації фінансової та економічної ситуації, кроки для боротьби з корупцією. Говорячи про зміни, які наблизитимуть Україну до ЄС, Прем'єр відзначив рішучу політичну волю Президента, Кабінету Міністрів і парламентської коаліції.

За волю та свободу!

Зустріч глави уряду з представниками німецьких

ділових кіл організував Східний комітет німецької економіки. В цьому заході взяли участь керівники провідних німецьких промислових і фінансових установ, які вже ведуть бізнес в Україні або зацікавлені в реалізації інвестиційних проектів. Його відкривав Арсеній Яценюк, акцентуючи на важливості подолати російську агресію і досягти миру.

«Усі зацікавлені в мирі й стабільності. Всі хочуть досягти успіху, і ми прагнемо створити історію успіху в Україні для взаємної вигоди німецького та українського бізнесу, — вивів

формулу відновлення довіри інвесторів до України Прем'єр і спрогнозував успішні двосторонні проекти в сільському господарстві та енергетичному секторі: — Але щоб досягти цього, нам передовсім потрібно досягти миру в Україні. І це залежить від нас — Європейського Союзу, Німеччини, яка є лідером ЄС, та України — чи ми готові й чи можемо досягти реального миру в Україні. І не тільки в Україні — йдеться про стабільність і безпеку в Європі».

На зібранні йшлося про економічні переваги від створення зони вільної тор-

гівлі між Україною і ЄС, нещодавно ухвалений урядовий пакет реформ та подальші плани Кабміну з дерегуляції й поліпшення ділового клімату. Однак особливу увагу представники німецьких ділових кіл приділили інвестиційним перспективам у сферах енергетики, зокрема транспортування енергоносіїв та енергоефективності, а також у секторі сільського господарства та харчової промисловості.

Взявши слово в Німецькому товаристві зовнішньої політики, Арсеній Яценюк висловив співчуття у зв'язку з трагедією, яка сталася в Парижі 7 січня. «Ми сумуємо й молимося за тих, хто втратив життя, за сім'ї, які втратили рідних, — наголосив він. — Хтось може сказати: те, що відбувається в Україні — Антитерористична операція проти очолюваних Росією терористів, — не торкнеться нас. Але це сталося. Це сталося в Канаді, Австралії, Бельгії. Це сталося й у Франції. Російська Федерація вирішила захопити і незаконно анексувати Крим та східні регіони України. Володимир Путін вирішив розпочати цю агресивну військову операцію, розв'язати війну проти українського народу».

З огляду на це Арсеній Яценюк назвав нинішній конфлікт в Україні глобальним питанням. «Наш рецепт: бути об'єднаними, говорити єдиним голосом,

не відступати і змусити Росію виконати мінські домовленості, — резюмував він. — У нас на порядку денному було лише два шляхи. Перший — військова відповідь, але не переконаний, що хтось хотів би мати третю світову війну. Ми прагнули уникнути ескалації цього конфлікту і його воєнного врегулювання. Тож інший шлях, який був і є на порядку денному, — запровадити фінансові санкції».

Він також підкреслив, що спільні дії ЄС та США допомогли Росії стати гнучкішою, але базою для деескалації ситуації все ж лишаються мінські домовленості. «Ми повинні вижити у 2015 році. Ми повинні стабілізувати ситуацію і зробити все, щоб досягти подальших цілей і зробити Україну позитивним зразком у Європі. Це нелегко, і ми можемо зробити це тільки разом з Німеччиною, ЄС, нашими американськими друзями — усім західним світом. Це боротьба за волю і свободу, — резюмував Прем'єр і додав, що часто чує про необхідність знайти шлях, як зберегти обличчя Володимирові Путіну. — Звучить добре, якщо є обличчя. Але якщо на обличчі цинічна маска — це важко зробити».

Докладніше про перебіг і результати зустрічі Арсенія Яценюка з Федеральним канцлером Ангелою Меркель ми розповімо у наступному номері «Урядового кур'єра».

Народні традиції єднають людей

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СВЯТО. У селі Дзвиняч Івано-Франківської області Президент Петро Порошенко разом із дружиною відвідали родину Смеречуків, яка прийняла на різдвяний відпочинок хлопчика з Костянтинівки Донецької області. Глава держави поспілкувався з господарями та десятикласником Кирилом Зуділовим і ще дев'ятьма дітьми з Донецької області, яких приймають інші родини.

Петро Порошенко подякував Василеві Смеречуку та його дружині Любові, всім жителям Дзвиняча за теплий прийом дітей із зони АТО. «Дуже добре, що є такі люди, які відкривають своє серце. Ми, українці, єдині, і ніхто нас ніколи не розколе», — переконаний Президент. Глава держави поцікавився, як виникла ідея таких гостин. Господарі відповіли, що хотіли запросити дітей з Донбасу, познайомити з українськими традиціями, повідомляє прес-служба Президента.

Петро Порошенко відзначив важливість спілкування українців із різних регіонів і висловився за те, щоб поширити ініціативу таких гостин на інші міста: «Вся Україна побачить, як схід і захід разом святкують Різдво».

Президент привітав усіх присутніх з Новим роком та Різдвом і побажав насамперед миру і здоров'я. Він вручив дітям подарунки на згадку про зустріч. Президента пригостили чаєм та смачною кутею, всі разом заспівали колядки.

Про відпочинок у Карпатах дітей із зони АТО читайте на стор. 4.

Податки залишаються незмінними

СПАДЩИНА. Жодних змін щодо оподаткування спадщини не відбулося. Про це повідомив заступник міністра фінансів Денис Фудашкін на брифінгу в Будинку уряду, де йшлося про новаті у сфері оподаткування. «Жодних змін у законі, який ухвалить Верховна Рада, з оподаткування спадщини не передбачено, — наголосив фахівець. — Чинна система оподаткування спадщини, яка була торік, зберігається». У разі успадкування спадкоємцями, які не є членами сім'ї першого ступеня споріднення, залишається 5-відсоткова ставка, яка діяла й до цього, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Громадяни матимуть вільний доступ до генпланів міст

ПЕРСПЕКТИВА. Зараз на веб-сайтах розміщено лише 40% такої документації

Тетяна КИРИЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Якщо подивитися на нинішню забудову українських міст, зокрема й столиці, складається враження, що жодних планів щодо того, який вигляд повинні мати не лише конкретна споруда, а й мікрорайон, у тих, хто зводив ту чи іншу новобудову, не було. Інакше б не виростили неоковирні каланчі в історичних частинах міст, закриваючи собою історичні пам'ятки та спотворюючи живописні краєвиди.

Однак насправді генеральні плани такі є. А ось вільного доступу до них громадян та інвесторів немає. Це визнав віцепрем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко під час робочої наради в Мінрегіоні. Торік уряд ухвалив рішення щодо забезпечення вільного доступу громадян до містобудівної

документації, зокрема і в електронній формі.

Тож віднині забезпечення такого доступу має стати пріоритетним завданням для служб містобудівного кадастру всіх рівнів, вважає високопосадовець. Він переконаний, що публічність містобудівної документації усуває ризики корупції та

ект і в якому населеному пункті він зможе реалізувати. А вже генплан демонструє, де рекреаційні, а де, скажімо, виробничі зони. А громада, теж маючи вільний доступ до такого документа, зможе легко проконтролювати відповідність містобудівній документації дійсній міської влади та інвестора,

консультаційну, методичну допомогу та здійснювати постійний моніторинг щодо забезпечення вільного доступу до генпланів.

За даними управління забезпечення доступу до містобудівної документації, в мережі Інтернет, за підсумком минулого року, розміщено 169 генеральних планів міст. Це становить 40% наявних генеральних планів. Також у вільному доступі — 94 генеральні плани селищ міського типу та 1181 генплан сільських населених пунктів. Вільний доступ є і до 132 детальних планів територій, 17 планів зонування територій, 7 схем планування територій областей, 21 схеми планування територій районів та 53 одиниць іншої містобудівної документації. Місцеві органи влади забезпечили також публікацію 3372 одиниць містобудівної документації в місцевій друкованій пресі.

Але оприлюднення таких документів лише набирає оберти.

Торік уряд ухвалив рішення щодо забезпечення вільного доступу громадян до містобудівної документації.

сприяє розвитку території населених пунктів.

— Потенційний інвестор із готовим проектом (наприклад, його цікавить зведення комерційного житла чи заводу з виробництва якоїсь продукції або інший проект), маючи вільний доступ до містобудівної документації того чи іншого населеного пункту, швидко може визначитися, де такий про-

— цитує слова віцепрем'єр-міністра його прес-служба.

Геннадій Зубко наголосив, що в 2015 році органи влади на місцях повинні в повному обсязі забезпечити доступ до генпланів населених пунктів. Він доручив управлінню містобудування, архітектури та планування територій Мінрегіону надавати органам влади на місцях

Убивча сатира

ТЕРОРИЗМ НЕ ПЕРЕМОЖЕ! Французькі ЗМІ допоможуть «розстріляній редакції» продовжити вихід видання

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Двоє озброєних автоматами Калашникова людей у масках з криками «Аллах акбар!» увірвалися до приміщення сатиричного журналу «Шарлі Гебдо» в Парижі, коли там відбувалася традиційна літучка. Спершу розстріляли двох охоронців — офіцерів поліції, а потім холоднокрівно, змусивши жертв перед смертю предствалитися, вбили десятків журналістів. Серед них головний редактор видання Стефан Шарбоньє і троє відомих карикатуристів. Саме їхні карикатури на ісламські релігійні символи, найімовірніше, стали причиною трагедії.

Навколо злочинців звужується коло?

Французька поліція оперативно опублікувала фотографії чоловіків, яких підозрюють у нападі. Зокрема в розшук оголосили братів Куаші: 34-річного Саїда та 32-річного Шерифа. Вони озброєні та небезпечні. За даними французьких медіа, Шериф Куаші — бойовик, якого у 2008 році було засуджено до трирічного строку ув'язнення за належність до групи, що відправляла джихадистів до Іраку. Третій підозрюваний у вбивстві журналістів, за повідомленнями преси, здався поліції сам і стверджує, що не причетний до злочину.

Раніше стало відомо, що поліція заарештувала сімох людей у межах операції з розшуку нападників. Припускають, що вони причетні до нападників або ж це члени їхніх родин. Арешти відбулися у містах Реймс, Шарлевіль-Мезьєр та на околицях Парижа. Серед затриманих — зокрема дружина одного з братів Куаші, їхня сестра та її чоловік.

Майже одночасно з повідомленнями французької поліції про перші результати пошуку терористів з'явилась інформація про стрілянину в одному з передмість Парижа. Згодом стало відомо, що тяжкопоранена там жінка-поліцейська померла у шпиталі. Протягом дня

Чи вбили вони «Шарлі»? Ні. Вони не влучили. «Шарлі» житиме завдяки своїм читачам...

стався ще й вибух в одному з паризьких ресторанів, а у двір мечеті невідомі кинули кілька гранат. Навіть скептикам стало зрозуміло: викилик, кинутий французькій нації, надзвичайно серйозний.

Нині у французькій столиці введено режим найвищої терористичної тривоги. Додаткові сили правоохоронців охороняють офіси різних видань, місця скупчення людей тощо. Президент Франції Франсуа Олланд у телезверненні оголосив загальнонаціональну жалобу і закликав об'єднатися в боротьбі з тероризмом.

У Парижі, Марселі, Страсбурзі та інших великих містах Франції відбулися масові акції, на яких люди засуджували тероризм у всіх його виявах, висловлювали ставлення до мусульман та співчували сім'ям загиблих.

Напад на свободу слова

Журналісти французьких газет на інформаційних агенціях висловили солідарність із загиблими на робочих місцях. А працівники кількох ЗМІ заявили, що допоможуть «розстріляній редакції» продовжити вихід видання.

Як напад на свободу слова оцінили стрілянину в Парижі й світові лідери. Зокрема прем'єр-міністр Великобританії Девід Кемерон заявив: Британія підтримує Францію в боротьбі з терором і у

справі захисту свободи преси.

Канцлер Німеччини Ангела Меркель також заявила, що трагедія в Парижі — це напад не лише на французьких громадян, а й на свободу друку і свободу слова.

В Україні шоковані жахливим терористичним актом в редакції паризького журналу «Шарлі Гебдо», внаслідок якого загинули журналісти й поліцейські, йдеться у заяві вітчизняного МЗС.

«Наша держава, проти якої сьогодні на Донбасі діють добре організовані терористичні підрозділи, знає, що таке тероризм. Твердо переконані, що жодні мотиви — політичні, етнічні чи релігійні — не можуть бути виправданням для тих, хто привласнює собі право відбирати людські життя».

Особливе обурення викликає те, що цей злочин було здійснено проти журналістів. Свободу слова — один із наріжних каменів демократії — за жодних умов не можна ставити під сумнів. Так само будь-які погляди журналістів не можуть бути причиною переслідувань і, тим більше, фізичних розправ. Сподіваємося, що виконавців й замовників цього жахливого злочину буде

Співчуваємо. Від 7 січня й досі небайдужі кияни несуть до посольства Франції в Україні квіти та запалюють свічки у пам'ять про загиблих працівників редакції французького сатиричного тижневика. До речі, в архіві видання знайшли і карикатуру, якою французькі журналісти відгукнулися на анексію Криму Росією. Гострий олівець засудив дії окупанта, ми засуджуємо анахронічний тероризм.

притягнуто до відповідальності, вони понесуть заслужене покарання», — зазначає українське МЗС.

Від себе додамо: тероризм не може бути безкарним, він не має шансів на перемогу. Хоч би якими гаслами прикривалися покидьки і хоч би яку мету перед собою ставили. Сподіваємося, журналісти й надалі не боятимуться робити те, що вважатимуть за потрібне, виконуючи свою роботу. Попри погрози.

ЄС і НАТО посилять боротьбу з терором

Після теракту в Парижі Євросоюз і НАТО планують помножити зусилля у боротьбі з тероризмом. Про це йдеться у заявах керівництва Євросоюзу і НАТО у зв'язку з терористичною атакою, скоєною 7 січня в Парижі на редакцію сатиричного тижневика, повідомляє власний кореспондент Укрінформу в Брюсселі.

«Боротьба проти тероризму в усіх його формах — постійне питання у фокусі уваги засідань міністрів закордонних справ. Ця трагічна подія зміцнила мою рішучість у цьому напрямі, і я вирішила внести це питання до порядку денного засідання Ради ЄС із закордонних справ, яке відбудеться 19 січня», — заявила високий представник ЄС із зовнішніх справ та політики безпеки Федеріка Могеріні.

Генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг наголосив, що Альянс — єдиний у протидії тероризму. «Ми солідарні з нашим союзником Францією», — сказав генсек НАТО.

«Європейський Союз стоїть пліч-о-пліч із Францією після цієї жахливої атаки», — йдеться у заяві президента Європейської Ради Дональда Туска.

ПРОШУ СЛОВА!

Чи настало Різдво України?

Олег GERMAN,
заслужений діяч мистецтв України,
для «Урядового кур'єра»

Дзеркала новорічних ілюзій швидко розбиваються реаліями на осколки буднів. Однак у них продовжує відсвічуватися зоря народження Спасителя, яка допоможе нам побачити, куди і з ким іти далі. Деяко іншого змісту набрали звичні колись слова, як-от «майдан». Тепер це не площа, а національна й сакральна святиня — символ та інструмент, молитва та зброя. Майдан постав містком між суспільством і владою. Він показує рівень відповідності дій влади запитам, що виставляють люди, віддзеркалює їхнє схвалення чи протест. Минулий рік став фундаментом формування громадянського суспільства. Що зробимо самі, що відстоїмо, якою громадою станемо — такою і буде наша люба Україна.

Будемо відвертими, війна відкрила ще одну проблему — неготовність влади захистити людей. Незахищеними залишилися матері, діти, хворі, пенсіонери, автономна республіка, області, міста, села. Захищати ані не мали чим, ані не було кому. Отже, це треба робити самим. Для протистояння ворожій навалі піднялися добровольчі загони, яких озброювала, одягала й годувала (з допомогою волонтерів) всеукраїнська родина. Якби не цей супротив, якби не відвага воїнів, якби не жертвність волонтерів, якби не наші молитви та пожертви грошима, речами, продуктами, то неворотка й заражена корупцією владна машина пропала б остаточно під гусеницями «захланної путани».

Нинішні воїни відверто кажуть: «Наше завдання — вигнати зі свого обійстя ворога до останнього, а потім взятися до генерального прибирання в самій хаті». Якщо влада не збагне серйозності таких попереджень, термін її дії буде вельми коротким. Якщо люди всією громадою зуміли армію сотворити та утримують її, то ці ж люди підкажуть, як і хто має вести господарство задля їхнього ж блага.

Реформування доконче потрібне, але його слід здійснювати з доступним поясненням кожному: що потрібно зробити для очищення влади, як це здійснюватимуть, згідно з якими правилами, хто і впродовж якого часу. Усі реформи несуть як плюси, так і мінуси. Це цілком зрозуміло. Люди готові до такого, й нинішня військова жертвність повністю підтверджує це. А ще — почати конкретний і ефективний перехід від проголошених намірів до конкретних дій. Усі знають імена злочинців, але ніхто не хоче їх чіпати. Так справа далі не піде ані в Україні, ані у світі. Європа теж втопилася від невизначеності. Виявляється, все зрозуміле людям — беззастережне для чиновників. Для здійснення виваженої й праведної справи побудови нового дому потрібна не лише сила, але й розум. Інтелектуальний голодомор, який панує нині в Україні (коли ламається й знижується рівень освіти й науки), спричинить появу безграмотного та невігласного прошарку, а там і громади, яка, крім бути наймитом чи рабом у когось, більше ні на що не спроможна.

Іноземні міністри — це не панацея розв'язання наших проблем, бо вони не є українцями і їм болить не Україна, а лише проблема. Вони не месії. Так, їх досвід має стати прообразом змін стилю керівництва й взаємин між владою й суспільством, але Україною мають управляти українці! Гідне і мирне життя — ось кінцева мета реформ. Не виживання, а життя! Чесна праця має стати потребою, почуттям національної гідності, стати нормою й честю для мене, для вас, для наших дітей, для керівників усіх рівнів у області, районі, місті, будь-якій організації чи установі.

Політичний і економічний менеджмент українства має обов'язок і можливості порятунку свою країну. В Японії немає ані власної нафти, ані газу, але вона має мудрих, організованих, чесних і відповідальних людей. Коли у повоєнний час постало питання про відродження Японії після атомних бомбувань, кожен громадянин (наголошую — КОЖЕН) поклав до скарбнички національного порятунку власні заощадження, щоб через два десятиріччя країна вирвалася у світові лідери. Два десятиріччя... А ми скілечки вже свою незалежну державу розбудовуємо? Щось тут не те: або не так будуюмо, або не ті будують — настав час приймати мудрі й кардинальні рішення.

Наші наміри й справи потребують очищення від брехні, бруду, гріха, скверни як ззовні, так і всередині. Якщо хочемо жити гідно, то маємо згадати, заради чого народився Ісус Христос, що проповідував своїми притчами й діяннями, задля кого переніс страждання й муки. Це я вам, шановні читачі, й собі адресую цей докір і вимогу. Очиститися, омитися, освітитися має кожен, бо іншого шляху переродження немає.

За чаєм говорили про мир

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ГЕРОЇ. У Богородчанах Івано-Франківської області Президент Петро Порошенко разом із дружиною відвідав родину учасника Антитерористичної операції старшого сержанта Миколи Лозяка.

Глава держави подякував учасникові АТО та його родині за мужність, проявлену під час захисту країни, і привітав з Різдвом Христовим та Новорічними святами. «Такими, як

ви, пишається український народ, пишаюся і я як Президент», — сказав Петро Порошенко.

Під час спілкування за чашкою чаю Президент розповів про нове озброєння та забезпечення армії та висловив переконання, що після такого посилення ситуація на Донбасі зміниться на краще: «Вже є зброя, техніка, навчилися воювати».

Відзначивши неймовірно високу ціну, яку Україна заплатила за свою незалежність, Пре-

зидент сказав: «Як віруюча людина вірю, що Бог дасть мир і перемогу». Глава держави наголосив на важливості підтримки воїна з боку родини, дружини. «Можна перемагати, коли є такі дружини», — сказав він, звертаючись до дружини воїна Оксани.

Президент висловив подяку родині Лозяків за гостинність і вручив подарунки на згадку про зустріч, повідомляє пресслужба глави держави. Подякувавши Президентів за теплі слова, Микола Лозяк ска-

зав, що живе армією й думає про повернення на службу.

Ії Микола Лозяк проходив начальником радіостанції взводу зв'язку. Його призвали із запасу на військову службу торік 12 травня. 27 липня під час виконання бойового завдання поблизу Амвросіївки Донецької області він потрапив під мінометний обстріл і зазнав вогнепального осколкового поранення ніг. Бійцві надано третю групу інвалідності з причини поранення, пов'язаного з виконанням військових обов'язків.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. У статті 590 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44-48, ст. 552):

у частині першій слова «Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» замінити словами «законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

у частинах другій, третій та четвертій слова «Фонду соціального страхування від нещасних випадків» замінити словами «Фонду соціального страхування України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

м. Київ
25 грудня 2014 року
№ 53-VIII

Президент України П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо деяких питань відшкодування державою шкоди

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. У статті 346 Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13 — 17, ст. 112):

у пункті 346.1 слова «Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» замінити словами «законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

у пунктах 346.2 — 346.4 слова «Фонду соціального страхування від нещасних випадків» замінити словами «Фонду соціального страхування України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

м. Київ
25 грудня 2014 року
№ 54-VIII

Президент України П. ПОРОШЕНКО

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 29 грудня 2014 р. № 720
Київ

Деякі питання перерозподілу надходжень від перевезень залізничним транспортом під час проведення антитерористичної операції

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Державній адміністрації залізничного транспорту на період проведення антитерористичної операції забезпечити здійснення централізованого фінансування державного підприємства «Донецька залізниця» на суму різниці між доходами та виручкою від перевезень залізничним транспортом, отриманою зазначеним підприємством, за даними попереднього місяця з урахуванням фактичних розрахунків, проведених на кінець попереднього місяця, та перерахування коштів на поточні рахунки державного підприємства «Донецька залізниця», відкриті у населених пунктах, на території яких органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі.

2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 6 квітня 1998 р. № 457 «Про затвердження Статуту залізниць України» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 14, ст. 548) і від 30 березня 2011 р. № 316 «Про затвердження переліку робіт і послуг, що належать до основної діяльності залізничного транспорту, та Порядку перерозподілу надходжень доходу від основної діяльності залізничного транспорту» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 24, ст. 981) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2014 р. № 720

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 6 квітня 1998 р. № 457 і від 30 березня 2011 р. № 316

1. Пункт 62 Статуту залізниць України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 1998 р. № 457, після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«На період проведення антитерористичної операції плата за перевезення вантажів із станцій відправлення державного підприємства «Донецька залізниця» вноситься на станціях призначення інших залізниць України.».

У зв'язку з цим абзаци третій — п'ятий вважати відповідно абзацами четвертим — шостим.

2. Пункт 6 Порядку перерозподілу надходжень доходу від основної діяльності залізничного транспорту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 березня 2011 р. № 316, після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«На період проведення антитерористичної операції доходи за роботи (послуги) з перевезень формуються без урахування показників державного підприємства «Донецька залізниця». Доходи зазначеного підприємства за роботи (послуги) з перевезень є доходами, які належать йому за виконані перевезення і пов'язані з ними роботи (послуги) після перерозподілу надходжень доходу.».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 24 грудня 2014 р. № 1282-р
Київ

Про погодження наказу Фонду державного майна від 17 грудня 2014 р. № 2791

Погодити наказ Фонду державного майна від 17 грудня 2014 р. № 2791 «Про затвердження завдання на голосування представнику держави на засіданні наглядової ради АК «Харківобленерго».

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Зимові канікули діти зі східних регіонів України із задоволенням проводять у західних областях, жителі яких гостинно приймають численні делегації, знайомлять з українськими традиціями зимових свят, відіграють любов'ю та увагою. Так врешті-решт народжується порозуміння між мешканцями різних регіонів та усвідомлення складності історичного шляху нашої спільної Батьківщини.

Волинь. Луганські школярі новий рік почали у Луцьку

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Двадцять учнів з міста Кременна Луганської області новий рік почали знайомством з Волинською областю. В такий спосіб Луцька міська рада відгукнулася на прохання голови Луганської ОДА Геннадія Москаля прийняти на зимові канікули дітей із цього розбитого бойовими діями регіону.

З перших хвилин перебування на волинській землі посланців сходу країни оточили увагою. Місцем їхнього тимчасового проживання став правознавчий ліцей з посиленою фізичною підготовкою.

— Для дітей з Луганщини створено всі належні умови, їм забезпечено змстовний відпочинок. Для знайомства з областю передбачено відвідини історико-архітектурного заповідника «Старе місто», Луцького замку, краєзнавчого музею. Заплановано поїздки до музею-садиби Косачів у селі Колодяжне Ковельського району, де жила і творила наша геніальна Леся Українка, — розповів Луцький міський голова Микола Романюк, який разом із своїм першим заступником Святогірського Зимненського жіночого монастиря.

Звісно, діти також мають змогу активно спілкуватися

Фото надане прес-службою Луцької міської ради

Луганські школярі розмістилися у затишних кімнатах правознавчого ліцею в Луцьку

ного фонду «Дитяча місія. Україна» Людмилою Лонюк приїхали привітати гостей з Луганщини.

Не обминуть юні мандрівники увагою і місць, що нерозривно пов'язані із хрестителем Русі рівноапостольним Великим князем Київським Володимиром Великим в екскурсії до заповідника «Стародавній Володимир» та Свято-Успенського Святогірського Зимненського жіночого монастиря.

Звісно, діти також мають змогу активно спілкуватися

з волинськими однолітками, знайомитися із різдвяними традиціями краю.

— Ми хочемо, щоб ви відчули: у цьому великому світі ми з вами — не чужі один одному люди. І будемо завжди раді вас зустрічати у себе, — підкреслив начальник управління освіти міської ради Олег Гребенюк.

Звісно, не обійшлося і без подарунків для гостей, взаємного обміну сувенірами. «Ми вже побували у Львові, Ужгороді, Івано-Франківську, але такою теплою зус-

трічі у нас ще не було, — висловила емоції вчитель історії та правознавства з Кременної Галина Білоус. — А тому неймовірно вдячна за тепло ваших душ, яке ви даруєте нам!» На згадку про перебування у школі-ліцеї залишаться виготовлені руками луганських учнів картини на шевченківську тематику.

Хочеться вірити, що тепер правду про те, які насправді українці західної частини країни, батькам розкажуть діти — найкращі послы миру.

Донеччина. Діти із зони АТО колядували на Івано-Франківщині

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Майже 500 школярів із Донеччини, які мешкають у зоні проведення АТО, відсвяткували Різдво в Івано-Франківській області, де змогли почититися багатючих споконвічних народних традицій, якими супроводжуються Новорічні свята у Західній Україні.

Як повідомили «УК» у Донецькій обласній державній

адміністрації, всього із залізничного вокзалу Краматорська у дорогу вирушили 490 дітей — учні 4—8 класів із Добропілля, Красноармійська, Красного Лиману, Краматорська, Вуглегірська, Артемівського, Костянтинівського та Ясинуватського районів. Юні донеччани проводять в Івано-Франківській області зимові канікули, тобто відпочивають майже два тижні.

Безплатну поїздку спеціальним потягом Укрзалізниці

та проживання у родинах, де є їхні ровесники, дітям із зони АТО організували місцеві народні депутати за підтримки і сприяння Донецької облдержадміністрації. Керівники обласної влади сподіваються, що малі земляки не тільки добре відпочинуть, а й зможуть істотно поповнити свої знання про звичай і традиції українців.

«Наші діти — наше майбутнє, і саме тому вони повинні побачити, яка у нас ве-

лика і різноманітна країна, — сказав заступник голови Донецької ОДА Володимир Лаврик, проводжаючи дитячу делегацію. — У них з'явилася чудова можливість поспілкуватися з ровесниками із Івано-Франківської області, завести нові знайомства. Ці контакти, безумовно, допоможуть поживити дружбу між нашими регіонами, між «східняками» й «західняками», а отже, зміцнять країну».

Юні таланти запевнили, що «Україна єдина»

Павло ЛАРІОНОВ
для «Урядового кур'єра»

ТВОРЧИСТЬ. У столиці відбувся огляд-конкурс «Нові імена України». Ця програма Українського фонду культури вже двадцять третій рік поспіль допомагає обдарованим хлопчикам і дівчаткам, їхньому навчанню, творчому становленню, вдосконаленню майстерності.

Цьогорічна імпреза відбулася під гаслами «Музи не мовчать» та «Україна єдина». Вона об'єднала дітей з півдня й півночі, сходу й заходу й вкотре засвідчила, що дзвінким джерельцям талантів нашої землі ніколи не вичерпатися й не замулитися. Піаністи, скрипалі, сопілкари,

гітаристи віртуозно виконували твори закордонних і вітчизняних композиторів.

Оригінальні роботи декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва тішили око, захоплювали по-дитячому свіжим, неупередженим світосприйняттям. Членам піклувальної ради довелося добряче попрацювати, щоб обрати серед великого розмаїття обдарованих найкращих. Лауреатами конкурсу стали вихованці музичної школи з Донецька близнята Софія та Ганна Кисляк, ксилофоністка з Житомирського музичного училища Анастасія Філінська, виконавиця народних пісень Катерина Афоніна з Новосанжарської школи мистецтв Полтавської області.

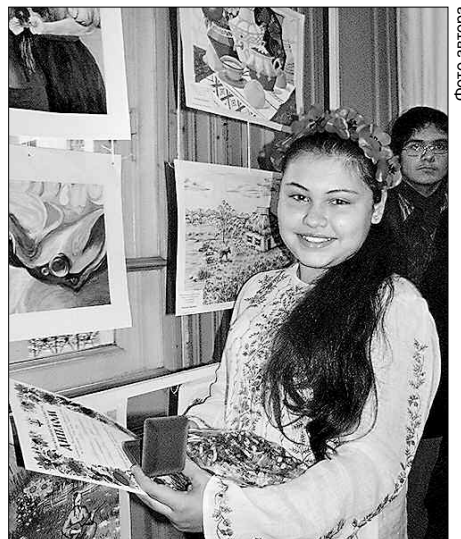

фото автора

Виконавиця народних пісень Катерина Афоніна: «Перемога надихає»

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Громадськість зберегла ЗНО

ДОСЛІДЖЕННЯ. Опитування підтвердило, що зовнішнє незалежне оцінювання підтримує більшість суспільства

Тетяна МОІСЕСЬВА,
«Урядовий кур'єр»

Той, хто стежить за змінами в освіті, добре пам'ятає, як сім років тому обдаровані, але неможні діти з глибинки, котрі й не мріяли потрапити до престижних столичних вишів, раптом стали їхніми студентами. Сталося це внаслідок запровадження зовнішнього незалежного оцінювання.

— Ця реформа, здається, об'єднала всіх. Позитивне ставлення до вступу до вишів за результатами ЗНО було у виборців різних політичних сил і нині, й раніше, — зазначила журналістам директор Фонду імені Ілька Кучеріва Ірина Бекешкіна. — Про це свідчать результати загальнонаціональних опитувань за період з 2008-го по 2014 рік включно. Міністерство Табачника протягом кількох років намагалося протягти закон про освіту, який зокрема обмежував чинність ЗНО і запроваджував екзамени у вищі навчальні заклади.

Пропхати його не вдалося значною мірою й тому, що виборці Партії регіонів також підтримували незалежне оцінювання й були проти запровадження іспитів. Отже, громадська думка відіграла

Третина українців вважає освіту пріоритетом

важливу роль у збереженні ЗНО.

Опитування зафіксувало рідкісну стабільність громадської думки про те, що питання освіти належить до першочергових. Так вважає третина населення. І ще 42% вважають, що це питання важливе, але є нагальніші проблеми. Другорядною освіту вважають 20%.

За словами експерта з розвитку законодавства

Володимира Ковтунця, непокоїть те, що суспільство насправді до кінця не готове до проведення кардинальних освітніх реформ.

— Наприклад, згідно з Конституцією, поза курсом вступ неможливий. У новому законі його можливість обмежується тільки випадками, коли це прямо передбачено законом. Оскільки діти-сироти вступали поза конкурсом

відповідно до постанови Кабміну, вони опинилися в ситуації гіршій, ніж інші, тому очевидно, що треба або ставити всіх в однакові умови, або вносити відповідні поправки до закону, — вважає він.

Серед українців переважає лояльне ставлення до соціально незахищених верств населення. Так, опитування показало, що 80% громадян вважають, що діти-сироти або діти з

обмеженими фізичними можливостями повинні вступати до вишів поза конкурсом.

«Насправді представники асоціації інвалідів кажуть, що їм потрібен не позаконкурсний вступ, а добра освіта та умови для неї. Якщо ми хочемо реформувати освіту, то вона не може перетворюватися на систему соціального захисту», — наголосив Володимир Ковтунець.

Ще одна, за його словами, проблема, яку доведеться розв'язувати шляхом поєднання ДПА та ЗНО, полягає в тому, що насправді не всі випускники середньої школи мають право отримувати атестати про освіту. Серед них багато тих, які відсиділи за партою 11 років, але не мають потрібних знань. «Цей крок теж буде непопулярним. Отже, це соціологічне опитування, з одного боку, тішить тим, що ЗНО високо оцінює суспільство, а з іншого, — на-

сторожує, що суспільство насправді не готове платити реальну ціну за справжні реформи в освіті», — наголосив він.

Як уже писав «УК», одна з важливих новацій цього річного ЗНО — запровадження тестів двох рівнів складності. Сподівання експертів на те, що приблизно 40% університетів вимагатимуть під час вступу сертифікати ЗНО поглибленого рівня, не справдилися, зауважив директор Українського центру оцінювання якості освіти Ігор Лікарчук. Нині тести поглибленого рівня з української мови та літератури обрали лише 5 університетів (КНУ ім. Т. Шевченка, Національна академія СБУ, Київський політехнічний університет, Львівський університет бізнесу та права і Полтавський національний педагогічний університет ім. В. Короленка), із математики — 7. Це надзвичайно мало, сказав він.

ВАЖЛИВО

Щоб узяти участь у ЗНО, абітурієнтам з окупованих територій потрібно буде скласти державну підсумкову атестацію екстерном у будь-якій школі, яка працює на підконтрольних українським військовим територіях. «Абітурієнтам із тимчасово окупованих територій потрібно насамперед мати документ про загальну середню освіту, здобуту в українських школах. Документів, які видаватимуть школи, що працюють на окупованих територіях, ми не визнаватимемо», — наголосив Ігор Лікарчук.

Луганські бандити продають бронезжилети

ПО ТОЙ БІК. Ліквідацію банди «Бетмена» місцеві жителі вважають перерозподілом самопроголошеної влади, а не встановленням правопорядку

Анна ЧЕРКАШИНА
для «Урядового кур'єра»

У перший день після Новорічних свят до нашого офіса у Луганську принесли на продаж бронезжилет. Просили за нього всього тисячу гривень. Наші співробітники-чоловіки роздивились виріб і оцінили його як бронезжилет другого класу захисту (в народі він звється «слинявчик»), який від серйозної стрілецької зброї не врятує. Продавець був готовий торгуватися. Швидко з'ясувалося, що це хтось із бандформування «Бетмена» розпродас амуніцію. До того ж якнайшвидше.

Річ у тому, що свята ознаменувалися небаченою подією: «співробітники спецслужб ЛНР знищили ватажка бандгрупи «Бетмена» і затримали його небезпечних спільників». Так повідомили на офіційному сайті самопроголошеної «ЛНР», а також на місцевому телеканалі про події 1 січня, коли у стрілянині поблизу Георгіївки загинуло одразу кілька бойовиків.

Люди в чергах подекували, що видовище було надзвичайне: згоріла машина, підстрелений БТР і купа трупів. Люди завжди перебільшують, але фотографії з місця події, що незабаром з'явилися в Інтернеті, були й справді моторошні. А потім представники так званих місцевих органів «правопорядку» відвідували перед невеликими жителями самопроголошеної республіки, що, виявляється, не з 30 грудня (цього дня «Генпрокуратурою ЛНР було порушено кримінальну справу стосовно співробітників батальйону ГБР «Бетмен»), а ще з вересня збирали докази за «фактами незаконного позбавлення волі двох і більше осіб, тортур з використанням зброї, а також убивств, викрадень мирних громадян, незаконного позбавлення волі, вимагання та розбоїв». Так пояснили у відомстві. І тепер слідство ведуть уже за 18 епізодами. І це ще не кінець.

Ті, кому заподіяла збитки бандгрупа «Бетмена», можуть звертатися до них.

Але в цій справі, навіть такий справедливий, навчені подіями останніх місяців луганчани навряд чи стануть помічниками слідству. Та ж прокуратура заявляє, що «за будь-які спроби «помститися за «Бетмена» будуть карати за законом». Тобто самі ж месники гостять ножі?

Лідер бойовиків Стаханова навіть погрожує голові самопроголошеної «ЛНР», щоправда, у відеоролику. В Алчевську люди іншого «православного козака» захоплені власною «виховною роботою» місцевого населення. А те, що діється в Красному Лучі та Антрациті — місцях бойової слави російського отамана, — взагалі не підлягає юрисдикції так званої «генпрокуратури ЛНР».

Ось і залишається простим обивателям гадати: чи то російські спецназівці допомагають тут вибудовувати бодай якусь подобу вертикалі влади, чи то бойовики, які просто не вміють нічого, крім

воювати, захопилися черговим перерозподілом влади?

Від цих дій в будь-якому разі вже є плюси: від терористів нарешті визволили територію бібліотеки Східноукраїнського університету імені В. Дала. Хто хоче, може подивитися фотографії в Інтернеті. Жахливе видовище! Дуже співчуваю викладачам, бо їм цей сором розгрібати. Нарешті звільнено луганського журналіста Сергія Сакадинського, якого майже півроку тримали в полоні у «Бетмена».

А ось 6 січня в Луганську відбувся похорон терористів, знищених разом з «Бетменом». Люди кажуть, що тільки одного ховали у відкритій труні, решту не можна було показати навіть родичам. Це зовсім не схоже на цивілізований суд. Справедливу відплату не можна здійснювати методами, які нічим не відрізняються від бандитських. Інакше просто триватиме озброєний «беспредел» того, у кого «ствояв довгий», а бронець «слинявчик» міцніший.

Пічки для АТО зроблені дітьми і ветеранами

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ПІДТРИМКА. Учнівський та учительський колективи Сумської школи №15 відправили бійцям у зону АТО перші чотири міні-пічки, змайстровані на уроках праці.

Такі пристрої з повним правом можна назвати маленьким винаходом сумських умільців, адже у зібраному вигляді міні-пічка вміщується в кишені. За паливо слугують тріски, гілочки, сухе листя тощо. Їх цілком досить, аби закип'ятити чай, підігріти страву, одне слово, у військово-польових умовах — найнеобхідніша річ.

Технічну ідею подав учитель праці Сергій Марущенко, який в Інтернеті знайшов цікаве креслення і взявся адаптувати його до воєнних умов. Невдовзі разом з учнями вдалося виготовити перший екземпляр, потім — другий, третій. Зараз роботу поставлено на конвеєр: у процесі виробництва кілька десятків мініатюрних пристроїв, які найближчим часом відправлять захисникам України.

З настанням холодів виникла гостра потреба і в «буржуйках». Їх почали виготовляти сумчани — ветерани МВС. Як розповів один з ініціаторів Володимир Лугченко, напередодні Новорічних свят у зону АТО відправлено десять новеньких «буржуйок», які змайстрували умільці.

Від імені воїнів представник Національної гвардії України Олександр Скрипченко щиро подякував ветеранам-правоохоронцям за турботу і душевне тепло, яке зігріває солдатів на передовій у прямому і переносному сенсі.

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Волинь зустріла синів-героїв

ПОВЕРНЕННЯ ЗІ СХОДУ. Область дедалі активніше мобілізує сили на відсіч російському агресору

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

У поліському регіоні наприкінці минулого року збіглися в часі відразу три події, пов'язані з неоголошеною війною на сході країни.

Допомогла ДНК-експертиза

Першою з них стало прощання із п'ятьма синами волинської землі, які поклали життя за територіальну цілісність України у підступно організованому російськими «братами» іловайському зеленому коридорі, що виявився холоднокрівно організованою пасткою. У ній ті, хто й досі вважає Київ «матір'ю городов русскіх», удосталь поправлялися у стрільбі по українцях та представниках інших національностей, які пішли захищати нашу землю від наймитів путінського та гундаєвського «русского міра».

Повернути додому п'ятеро службовців спецпідрозділу міліції «Світязь», яких серед 54 невідомих українських солдатів спочатку поховали на Кушугумському кладовищі у Запоріжжі, допомогла ДНК-експертиза. Завдяки зусиллям місцевої влади та волонтерів у цинкових домовинах волинян вдалося доставити до Луцька. Попрощатися з ними під час відспівування в головному кафедральному соборі області прийшли рідні, країни, представники влади.

Вони не сховалися за спинами матерів і дружин. Не бігали, відшукуючи документ, щоб не піти на фронт, уже тому вони герої. А ще вони захищали Батьківщину, наші з вами життя. І до кінця виконали свій солдатський обов'язок, — сказав у прощальному слові митрополит Луцький і Волинський Михайл. — Жінки і дівчата інколи кажуть, що нема за кого вийти заміж: перевелися, мовляв, чоловіки. Неправда! Є справжні чоловіки. І доказ того — ці герої.

Після громадської панакхиди встеленим квітами живим коридором труни з тілами полеглих під вигуки «Слава!» та «Герої не вмирають!» понесли до катафалків. Сергія Помінкевича поховали у селі Забороль Луцького району, Олександра Сацюка — у селі Куснище Любомльського, Максима Ляшука — у селі Острожець Млинівського району Рівненської області, Віктора Шолуху — у селищі Локачі, Олександра Сивого — у селі Боратин Луцького району.

За іронією долі, в останньому селі є пам'ятник вихідцям з цього села розвідників Купріянові Сивому. Під час Першої світової війни за допомогу росіянам його скарали тут на смерть австрійські окупанти. Тепер бора-

Бійці першого територіального батальйону «Волинь» в межах ротації повернулися у Володимир-Волинський

тинці від нащадків тих, кому він приносив розвідінформацію, а нині «освободітелів» нашої землі від неіснуючого фашизму дочекалися «подяки» за те, що колись на Волині рятували росіян. «Подяки» у вигляді «вантажу 200».

Звільнені з полону

Ще однією знаковою для регіону подією стала зустріч 21 волинянина, яких звільнили з полону серед 145 українських військовослужбовців. До ворога вони потрапили в результаті кровопролитних боїв під Іловайськом. Після зустрічі із

Президентом України Петром Порошенком на Васильківському військовому аеродромі вже на в'їзді до Луцька їх зустрічали рідні бійців, голова облдержадміністрації Володимир Гунчик, Луцький міський голова Микола Романюк, народні депутати, волонтери, громадські активісти.

— Дякую вам за героїзм та відвагу, за виявлену мужність, за те, що бороните нашу державу, її майбутнє. Вітаю із поверненням додому, на рідну Волинську землю, до батьків, дітей, дружин, матерів! — попривітав всю схви-

льованість, Володимир Гунчик був лаконічним. — Бажаю вам міцного здоров'я та щастя, а усій нашій країні — миру!

Після спільного виконання Державного гімну автобус із бійцями вирушив до Володимира-Волинського, де розташована колишня 51-а окрема механізована бригада. Там зустріч була ще теплішою, адже на хлопців чекали рідні.

Очікувана ротація

А третьою подією стало повернення додому в межах

ротації волинського «дивізіону безсмертних» — військової І територіального батальйону «Волинь». Хлопці без відпустки три місяці утримували першу лінію оборони під Дебальцевим. Зустріли героїв вигуками «Слава Україні!» Потому хвилиною мовчання вшанували пам'ять тих, хто віддав найцінніше — життя за незалежність та цілісність держави, за її європейське майбутнє.

По-батьківськи тепло звернувся до воїнів міський голова Петро Саганюк, а керівник виконавчої влади від усіх волинян подякував бійцям за витримку, силу духу, мужність, готовність і далі відстоювати територіальну цілісність та європейський вибір України. На звільнених із полону земляків та прибулих в порядку ротації тепер очікує найбаданіше, що може бути в житті людини, яка повернулася з фронту, — спілкування із рідними. А потім заплановані відпочинок та психологічна реабілітація.

Нині Волинь, яка зазнала чи не найбільших серед інших областей людських втрат, дедалі активніше мобілізує сили на відсіч російському агресору. Але слова, що ними прості люди часто нагороджували гноміка, який для задоволення власних амбіцій розв'язав цю війну, не наводжу. Редактор не пропустить.

Бойова підготовка — майже цілодобово

ПОЛІГОН. Українці мирних професій опановують військову справу, щоб боронити від ворога Батьківщину

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Бійці мотопіхотного батальйону на примхи погоди реагують спокійно, з гідною військовою витримкою. На Донбасі, звідки вони нещодавно повернулися за ротацією на відпочинок та для відновлення боєздатності, навіть при чистому небі доволі часто випадає «град». І до умов проживання у наметовому містечку вони ставляться по-філософськи та з гумором. Як підтвердили самі мотопіхотинці, нині квартирують просто на полігоні, бойова підготовка у них майже цілодобово, і це найголовніше.

Допмагає досвід

Лева частка практичних занять на загальновійськових полігонах припадає на бойові стрільби з пістолета Макарова, автомата Калашникова, кулемета РПК, снайперської гвинтівки Драгунова. Під час виконання практичних вправ воїни-піхотинці широко використовують досвід, набутий під час виконання завдань у зоні АТО.

Як наполягають керівники навчання, на заняттях військові мають виконувати завдання в умовах, максимально наближених до бойових. Стрільбу здійснюють з різних положень — лежачи, з коліна, стоячи, у русі по мішенях, розташованих на різних відстанях.

На заняттях завдання виконують в умовах, максимально наближених до бойових

Напрацьовують дії поодиночі й у групі.

Зокрема Ігор Вольвач тут, на полігоні, поновлює і вдосконалює свої навички, здобуті колись, ще під час строкової служби, у тепер вже сумнозвісній в Україні Псковській повітрянодесантній дивізії. Він родом із Росії, із Сибіру. Тож коли його за віком призвали до лав російської армії, направили у десантуру, там і служив строкову службу. Потім життя склалося так, що у 1990-ті з родиною переїхав до Дніпропетровська.

Коли почалися події на Донбасі, він добровільно прийшов до військкомату: прагнув захистити Україну, бо не міг змиритися з несправедливістю агресора — колишнього брата і сусіда, який

взявся шматувати нашу територію. Так і потрапив до мотопіхотного батальйону: вже набув бойового досвіду, був навіть поранений.

— Я росіянин, а моя дружина татарка, та ми громадяни України, і національність не має жодного значення, бо взявся боронити правду, — переконаний Ігор. — З рідними та друзями, які залишилися в Росії, розмовляти важко, а інколи просто неможливо. Раніше частенько дзвонили товариші, з якими служив у Пскові, пропонували переходити на бік терористів, обіцяли золоті гори. Послав їх під три чорти.

На полігоні проводиться і бойове злагодження зенітно-артилерійських підрозділів. На вогневому плацдармі протиповітряної оборо-

Фото автора

ни підрозділи гвардійського з'єднання проводять тактико-спеціальні заняття з бойовою стрільбою із зенітних установок ЗУ-23-2.

За легендою, особовий склад здійснив марш у визначений район та зайняв вогневі позиції. Для підвищення маневреності зенітна установка перебуває на базі укріпленого вантажного автомобіля «КрАЗ». Під час бойових стрільб воїни-зенітники напрацьовували завдання щодо знищення наземних цілей.

Особлива увага — тактичним прийомам

Колишнього столяра із Синельникового Миколу Петрова бойові побратими вважають одним із найкращих навідників зенітно-артилерійського підрозділу. Освоювати зенітну установку йому довелося вже на передовій, а тепер він удосконалює навички.

— Якщо виважено підходиш до справи, можна освоїти будь-яке

озброєння, особливо коли від тебе залежить не лише твоє життя, а і життя товаришів, — зауважує Микола.

Особливу увагу на польових заняттях приділяють тактичним прийомам, необхідним у виконанні завдань під час зачистки населених пунктів. Зокрема працюють парами чи групами, прикриваючи один одного під час перетину вулиці чи зміни позицій, вчать правильно вести вогонь з укриття і з правої, і з лівої руки.

За словами командирів підрозділів, для напрацювання тактичних прийомів ведення бою в населених пунктах використовують узагальнений досвід спеціальних розвідувальних підрозділів, власний досвід. На жаль, значна частина особового складу підрозділів — хлопці, які під час проходження військової служби цих тактичних прийомів не відпрацьовували. А тим часом правильне застосування і поєднання тактичних прийомів знижує втрати, підвищує ефективність і прискорює виконання бойового завдання.

ЧОГО НАВЧАЮТЬ ПІХОТИНЦІВ

— Заняття з тактики змістовні й повчальні, — розповідає шахтар з Павлограда Андрій Рамазан. — Ми вчимося, як правильно захоплювати та зачищати будівлі, працюємо в парах, трійках, шестірках. З нами працюють досвідчені інструктори. Усі дії намагаємося напрацювати до автоматизму. Зараз усе важко, особливо фізично, але знаємо, що там, на війні, буде легше.

ОСОБИСТОСТІ

Його
обличчя
ніколи
не накривала
тіньСВІТОЧ. Сьогодні сорок днів,
як з нами немає Євгена Сверстюка

Фото з сайту hviya.com

Михайло СЛАБОШПИЦЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Здається, він один-єдиний з усіх відомих дисидентів не став головою чи ідеологом котроїсь партії, не пішов у народні депутати і взагалі знехтував кар'єрою політичного діяча. Він лишився просто ЄВГЕНОМ СВЕРСТЮКОМ. Тим, чие ім'я незмінно більше й авторитетніше за всі можливі посади і звання. Мовлячи по-сучасному, це ім'я — голосний бренд. Добре розуміючи вагу його світлого імені, не одна політична сила закликала Сверстюка приєднатися. З усього зрозуміло, що це в нього давно осмислена позиція, свідомий вибір, за яким стоїть те, що називається життєвою філософією.

Людина
не з цієї епохи

Він сам так сказав про себе. Щоправда, не вкладав у ці слова жодного символічного змісту. Мав на увазі те, що народився в іншу епоху, в іншій державі, тоді, коли не чуло було відлуння технічного прогресу. А особливо ж там — у глухому волинському селі Сільце Горохівського повіту. І було це ще за польського урядування.

При чесному хлібі жив рід Сверстюків, працюючи на землі, зусібч обступлений лісами. Плуг, піт од напруги тіла, росяні ранки й пізні вечори в полях. Та ще глибока тиша, лише вряди-годи потрясена далеким погуком потяга Луцьк — Львів...

Про свою появу в цьому світі він розповів сам у статті «На моїм віку»: «Якось зимового вечора, саме на Андрія, батько (звали його Ліксандр) зайшов з морозу в хату, і мама йому сказала: «Батьку, а в нас хлопчик». «Добре, — відказав батько, — я йому море лісу купив». Цей ліс синів на обрії, мав у далечині, але я з ним так і не зустрівся. Я був п'ятий, найменший у сім'ї, і скільки сягає пам'ять, завжди було ясно, що старші будуть господарями, а найменший «підє вчитись». У цьому було щось святкове».

А потім була школа, в якій співали «еще Польска не згінела». Та незабаром сільських школярів уже вчили співати «Інтернаціонал». Над їхніми малими головами заламувалися силові лінії шаленої епохи, яка тільки глухо провіщалася у світі того сільського волинського середньовіччя.

Він міг стати священиком. Цього так хотіли його батьки. Мати намовляла йти до Луцької духовної семінарії. Саме скінчилася

Друга світова війна. В СРСР владці вдавали, що вони тепер терпиміше ставляться до церкви. Очевидно, з нього справді вийшов би добрий священик. Але він і в гадці не мав йти до духовної семінарії.

Уже на схилку літ пояснив те із властивою йому самоіронією: то, мовляв, був наївний, романтичний період байронізму, тому місця для семінарії там не було. «Попереду ще стояли нігілізм, ніщенство, кантіанство... Достоевський теж діяв у річниц часу».

Хміль молодості водив його у джунглях ідей, кожна з яких по чергово закохувала в себе й могла справляти враження тієї єдиної правильної. Сільський книжник мав ще багато прочитати, передумати, побачити, пережити.

Були університетські аудиторії, семінари з філософії (як іронічно він потім їх схарактеризував, «знання з третіх рук»), були всякі збори й наради, й у «лабі-

справжнім критиком, мало просто перечитати гору розумної лектури й уважно вивчати те, що називається літературним процесом. Треба ще дати собі відповідь на такі запитання «Навіщо література?», «Що головне в літературі — естетика чи етика?», «Якою має бути література в стосунках із владою?» Тільки після цього у творчого індивіда народжується власне, виношене чи й вистражане «вірую», а рівночасно з ним і безкомпромісне «заперечую».

Усе це прийшло до Євгена Сверстюка ще на дебютній стадії його творчої біографії. Він став потенційно небезпечним для режиму індивідом. Бо це не було ефектне молодецьке фрондерство — це вже було інакудумство. Хай воно мало суто естетичний характер, але від нього вже зовсім недалеко й до політичного дисидентства. Зрештою, це й potwierдили повороти біографій тих, ко-

«Вирок 12 років згодом мені вже не здавався жакним, коли зважилось, скільки людей несе кару — маску вдоволеного раба з кривою усмішкою, скільки народилось і несе кару невольницького життя, так і не зважившись ні разу в житті бути вільним».

ринті щоденної рутини вироблявся релігійний індиферентизм». А потім воно сталося. «Тільки в тюремній камері навпроти св. Софії я остаточно прокинувся і зрозумів, що душа тужить до Вічного Неба». Очевидно, саме від того дня — 14 січня 1972 року — і розпочався той і саме такий Сверстюк, якого ми знаємо.

Не вмів писати так,
як тоді було
прийнято

До того дня він закінчив Львівський університет та аспірантуру в інституті психології. Викладав класичну українську літературу в Полтавському педінституті. Але сучасна література дала йому більше зацікавлення, ніж класика — і так з'явився критик Євген Сверстюк, чий прихід одразу ж помітили, оскільки це був багатобіжачий дебют.

Сверстюк просто не вмів писати так, як тоді було прийнято. Пишномовна софістика, переживання банальностей про партійність і народність і про непорушні засади соціалістичного реалізму йому були зовсім далекі. Він говорив про письменство без загальноприйнятого тоді ідеологічного етикету. Для того, щоб стати

го один із компартійних критиків назвав «тройськими кониками в українській радянській літературі», — Івана Світличного, Василя Стуса, Івана Дзюби і Євгена Сверстюка.

У тоталітарній державі, де література кваліфікувалася як майже своєрідна релігія, як важливий компонент ідеології, інакудумство в ній одразу ставало об'єктом пильної уваги комуністичної інквізиції. Сталося саме так, як і мусило статися в Радянській Україні: до всіх політичних гріхів, котрі понавигадували на адресу молодих ідеалістів і мрійників, доточили ще один смертельний гріх місцевого походження — український (звичайно ж, буржуазний!) націоналізм. Спосіб перевиховання для таких елементів — переселення їх за ґрати чи колючий дріт у край білих ведмедів.

Що вберегло
понад прірвами

Зі сторінок літературної періодики зникають яскраві імена тих, хто приніс у літературу свіжі етичні й естетичні реєстри. Ті, хто став своєрідним каталізатором для творчих пошуків літератури, хто подав надію виведення її зі стану соціальної летаргії й естетичного провінціалізму, вони при-

сутні в літературі хіба що в згадках, висловлених обережним пошепотом. Навіть у бібліотеках важко було знайти номери часопису «Вітчизна», де друкували резонансні статті Євгена Сверстюка.

Те, що в'язня тепер змушували робити, не мало жодного стосунку до інтелектуальних занять. Створювалися всі умови для інтелектуальної та моральної деградації. Але Сверстюк тому й лишився Сверстюком, що в ньому був міцний духовний стрижень. Відома така сентенція філософа: «Те, що нас не вбиває, робить нас сильнішими». Так вийшло і з ним, як і з Василем Стусом, Іваном Світличним, Миколою Руденком, Левком Лук'яненком, В'ячеславом Чорноволом, Олесем Шевченком та всіма тими іншими, хто був створений із того самого людського матеріалу, що і Євген Сверстюк. Дуже шкода, що він не написав мемуарів, у яких розповів би, як, якою ціною йому пощастило вистояти тоді проти нелюдської системи. І вистояти в самому собі. Звідки в цьому позірному субтильному, інтелектуальному беззахисному чоловікові така крицева сила протистояння і прямиостання?

Відповіді на такі запитання цей архіскромний чоловік, який не мав звички розводитися про свої чесноти, забрав із собою. Нам лишається про все те тільки гадати, щоб урешті зрозуміти: такий людський феномен, як Євген Сверстюк, має складну загадку, без котрої він просто не був би самим собою.

У невеличкому спогаді «На моїм віку» він зізнається, що його в житті вело провидіння. Й уберегло понад усіма прірвами. І він це відчував, розуміючи, що з його голови не впаде жоден волосок без Божої волі.

«Вирок 12 років згодом мені вже не здавався жакним, коли зважилось, скільки людей несе кару — маску вдоволеного раба з кривою усмішкою, скільки народилось і несе кару невольницького життя, так і не зважившись ні разу в житті бути вільним».

У цих словах, очевидно, одна з відповідей на запитання про його загадковий феномен. Тут він сказав нам про себе найголовніше:

Насамкінець. Саме такою була його місія в суспільстві. Тому він не піддався на намови стати обличчям котроїсь партії. Сверстюк не дав приватизувати себе жодній політичній силі. Він просто не зміг би узгоджувати свої слова і дії з корпоративними інтересами, як це неминуче доводиться робити в практичній політиці й партійній діяльності.

Він свідомо обрав свій окремішний шлях. Шлях абсолютно вільної й незалежної людини, яка взяла на себе важкий обов'язок бути просвітителем свого народу. Мати мужність і відвертість усе навколо називати його справжнім іменем. Це як повернення первинного змісту на палімпсесті. Від нас залежить, чи готові ми справді уважно вчитатися в Євгена Сверстюка.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ШТАТНИЙ РОЗВІДНИК. «Народ мій є, народ мій завжди буде, Ніщо не перекреслить мій народ!». Ці слова геніального українського поета Василя Симоненка, вісімдесятиріччя з дня народження якого ми відзначали учора, першими спадають на думку, коли бачиш виготовлений інженерами-умільцями з Галичини танк-робот для АТО. Машина може бути розвідником, сапером і стрільцем. Корпус техніки захищено сучасною бронею, а конфігурація гусениць і вага дає змогу долати значні перешкоди та завали. Управління незвичайним танком відбува-

ється дистанційно і захищене від втручання ворожих засобів електронної боротьби.

Перший зразок винаходу вже пройшов випробування і разом з черговим підрозділом вирушив у зону АТО. А нині біля головної львівської ялинки на площі перед Оперним театром збирають кошти для завершення комплектування наступних.

Воїстину народ з таким настроєм непереможний, і мимоволі віриш Поетові, який стверджує: «Поцезнуть всі перевертні й прибуду, і орди завойовників-заброд!»

Принц Йорданії позмагається за президентство у ФІФА

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ФУТБОЛ І ГРОШІ. Віцепрезидент ФІФА йорданський принц Алі бін Аль-Хусейн конкуруватиме з чинним президентом Зеппом Блаттером за посаду керівника головної футбольної організації.

Брат короля Йорданії вирішив висунути свою кандидатуру на вибори президента ФІФА, що відбудуться 29

травня. Він зокрема заявив: «Настав час змістити акцент із суперечностей адміністрації до спорту. Заголовки у пресі мають бути про футбол, а не про ФІФА».

Алі бін Аль-Хусейн відомий тим, що зміг домогтися дозволу ФІФА, щоб мусульманські жінки-футболістки могли носити хіджаби. Також принц був серед прихильників публікації звіту Майкла Гарсії про розслідування звинувачень у корупції під час вибору країн-

господарів чемпіонатів світу 2018 та 2022 років.

Принц Алі стверджує, що його рішення висунути свою кандидатуру знайшло підтримку серед колег, зокрема з УЄФА, яка виступає проти висунення Й. Блаттера на п'ятий термін.

Як відомо, у грудні минулого року колишній капітан збірної Англії та відомий футбольний коментатор Гарі Лінекер назвав існуючу у ФІФА ситуацію «фарсом».

Нині, окрім Йозефа Блаттера та принца Алі, свою кандидатуру на виборах глави ФІФА висунув 56-річний колишній дипломат, заступник генерального секретаря Міжнародної федерації футболу Жером Шампань.

Він пропонує ввести низку нововведень у футбольних правилах, зокрема помаранчеві картки. Дед-лайн висунення кандидатів на посаду президента ФІФА спливає 29 січня, повідомляє Бі-бі-сі.

Реінкарнований стародрук одягли в оксамит

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

РЕЛІКВІЯ. Найдавніший експонат у збірці друкованих Євангелій Чернігівського історичного музею перебував на реставрації упродовж останніх двадцяти двох років. А нещодавно книга повернулася з національного науково-дослідно-

го реставраційного центру України до Чернігова. З цієї нагоди тут відбулися Музейні зустрічі, на які зібралося багато зацікавлених людей.

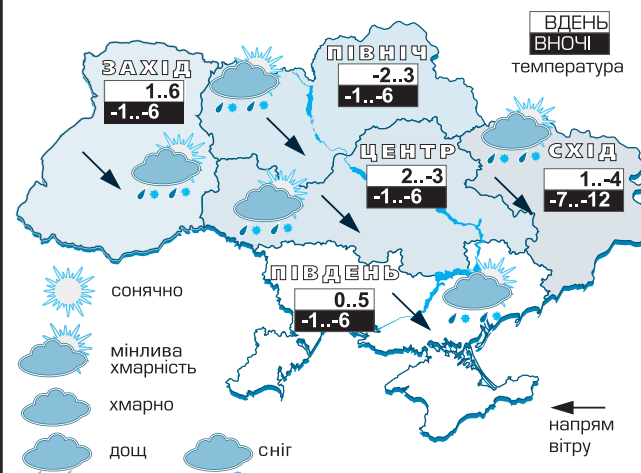
Представляючи реліквію, старший науковий співробітник історичного музею Ігор Ситий звернув увагу присутніх на сигнатури — тобто нумерацію зошитів, з яких була зшита книга.

Їх кількість вказує на традиції друкарні братів Мамоничів, котра діяла у Вільно. Також завдяки цим позначкам науковець визначив точну дату виготовлення стародруку — 1600 рік.

Під час Великої Вітчизняної війни книгу разом з іншими музейними експонатами було відправлено до евакуації. Під час транспортування вагон потяга

залило дощем, що стало причиною ураження цінної реліквії пліснявою та грибок. Крім того, фахівцям довелося відновлювати ініціали, заставки та гравюри із зображенням євангелістів. Насамкінець книгу було «одягнуто» в малиновий оксамит XVIII століття, а також у срібний позолочений оклад із прорізним орнаментом.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 10 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1 -6	-2 +3	Черкаська	-1 -6	+2 -3
Житомирська	-1 -6	-2 +3	Кіровоградська	-1 -6	+2 -3
Чернігівська	-1 -6	-2 +3	Полтавська	-3 -8	+2 -3
Сумська	-1 -6	-2 +3	Дніпропетровська	-3 -8	+2 -3
Закарпатська	-1 -6	+1 +6	Одеська	-1 -6	0 +5
Рівненська	-1 -6	+1 +6	Миколаївська	-1 -6	0 +5
Львівська	-1 -6	+1 +6	Херсонська	-1 -6	0 +5
Івано-Франківська	-1 -6	+1 +6	Запорізька	-1 -6	0 +5
Волинська	-1 -6	+1 +6	Харківська	-7 -12	+1 -4
Хмельницька	-1 -6	+1 +6	Донецька	-7 -12	+1 -4
Чернівецька	-1 -6	+1 +6	Луганська	-7 -12	+1 -4
Тернопільська	-1 -6	+1 +6	Крим	+2 -3	+2 +7
Вінницька	-1 -6	+2 -3	Київ	-2 -4	0 +2

Укргідрометцентр

Шевченко і Брюллов «зустрілися» у Сумах

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

УШАНУВАННЯ. Експозиція картин, яка відкрилася у виставковому залі Сумської організації Національної спілки художників України наприкінці минулого року, так і називається — «Два генії». Присвячена вона 215-й річниці від дня народження видатного художника Карла Брюллова, однак увібрала в себе і Шевченкіану, адже життя і творчість цих двох духовних геніїв тісно пов'язане.

Як наголосив голова Сумської організації НСХУ Іван Гапаченко, саме Карл Брюллов намалював портрет поета Василя Жуковського, який розіграв в лотерею і за виручені кошти викупили Тараса Шевченка з неволі. Тож про ювіляра слід говорити в контексті Кобзаря, бо він був не просто великим учнем великого художника, а й його близьким товаришем.

До відбору картин, що презентують експозицію, організатори підійшли за «кольоровим принципом». Оскільки Брюллов особливо любив червоний колір, то він домінує на всіх полотнах.

За словами сумського письменника і мистецтвознавця Анатолія Гризуна, Карл Брюллов мав кількох відомих учнів — вихідців із Слобожанщини. Серед них — Федот Ткаченко, який народився на Охтирщині. Окремі картини іншого талановитого вихованця Дмитра Безперчого нині зберігаються в Сумському художньому музеї імені Н. Онацького.

Тож ювілей Брюллова істотно доповнив і додав нових мистецьких барв до урочистостей з нагоди 200-ліття від дня народження Кобзаря, який Сумщина відзначала впродовж усього 2014-го року.

ОГОЛОШЕННЯ

Іллічівський районний суд м. Маріуполя Донецької області (87535, м. Маріуполь, пр. Металургів, 231) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «Приват-Банк» до Подреза Едуарда Мечиславовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач по справі: Подрез Едуард Мечиславович, останнє відоме місце реєстрації: м. Маріуполь, вул. Гребельна, буд. 60, викликається о 08 годині 12 січня 2015 року до суду, кабінет № 14, 15, для участі в розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності на підставі ст.ст. 169 ч. 4, 225 ЦПК України.

Суддя О. О. Хараджа